

NEDELJSKI EVANGELIJ

Mr 10,46–52

STOPITI IZ SLEPE ULICE ŽIVLJENJA

Vsak izmed nas se lahko znajde v slepi ulici življenja, iz katere ne more več ven. Situacija, v kateri smo se znašli, je lahko tako brezupna in okoliščine tako težke, da enostavno obsedimo in pustimo, da nas nosi tok življenjskega minimalizma. Bartimej je eden izmed tistih, ki so ga okoliščine potisnile na rob družbe in v situacijo, iz katere kaže, da ne bo nikoli prišel. Slep je in beračiti mora za to, da nekako preživi. Ljudje so se navadili v njem videti nič več kot slepega berača, za katerega ni upanja. Ko nad ubogimi obupajo tudi drugi, je skoraj nemogoče, da bi tisti, ki trpi, ohranil upanje za spremembo na bolje. Ko je Batrimej slišal, da je šel skozi mesto Jezus, se je v njem prebudilo upanje. Slišal je, da je na tem svetu človek, ki je sočuten, mu je mar za vsakogar in da z upanjem in vero vrača zdravje bolnim. Skočil je pokonci, in ker drugega ni mogel, je začel vpiti za Jezusom. Ljudem, ki so ga poznali, se je njegov nenadni optimizem zdel neutemeljen. Po njihovem naj bo Bartimej realist, ki je sprejel svojo kruto usodo in živi od njihove miloščine, zato so ga skušali utišati. Vendar je imel Bartimej prav, da je vpil, da je opozoril nase, da je prišel ven iz nevidnosti. To je začutil tudi Jezus in doumel, da Bartimej lahko spregleda, ker je v njem upanje, vera. Pokliče ga k sebi in prisotna množica se spreobrne. Nenadoma se med ljudi naseli upanje in duh spodbude: »Zaupaj, vstani, kliče te!«. Bartimej resnično spregleda, ne samo zaradi svojega upanja, temveč tudi zaradi obujenega upanja drugih, ki mu pomagajo narediti korak naprej. Jezus tudi danes hodi skozi naša mesta v veri in upanju njegovih učencev. Njegovi učenci, tako kot množica, ki mu sledi v odlomku, so našli upanje, ki ni namenjeno samo njim, temveč vsem ljudem, posebej tistim, ki so se znašli v slepi ulici življenja. Ljudem mogoče ne moremo vrniti fizičnega vida, lahko pa jim vrnemo vidnost, pokončnost in upanje, ki so znamenja njihovega popolnega vstajenja v Kristusu.

OBVESTILA

Ponovna se zahvaljujem možem in fantom (več kot 15 jih je bilo v akciji), ki ste v soboto, 20.10. odstranili bršljan na zidu pod cerkvijo v Britofu. Odločili smo se tudi za odstranitev dveh smrek pod zidom farne cerkve, ker je zaradi velikosti dreves obstajala nevarnost, da bi ob hujšem vetru polomilo električno in optično napeljavo na obeh straneh.

Blagoslov grob ob Vseh svetih: **Utovlje**, 31.10. ob 14h, **Avber**, 31.10. po maši ob 15h; **Kazlje**, 1.11. po maši ob 8.30; **Britof**, 1.11. po maši v Britofu ob 10.30h; **Križ**, 1.11. po maši ob 15h. Na zahvalno nedeljo ste povabljeni, da tako kot vsako leto prinesete pridelke in drugo, ki jih zbira Karitas za namene v naši dekaniji. Bog povrni. Vaš dar "za obnovo spomenikov v župniji" lahko nakazate tudi na župnijski TR: **SI56 1971 0501 2789 029**.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
30 NEDELJA MED LETOM - ŽEGNANJSKA

Štev.:43/letnik VI.

21. OKTOBER 2018

Jezus je obstal in rekel: »Pokličite ga!« Poklicali so slepega in mu rekli: »Le pogum, vstani, kliče te!« Odvrge je svoj plašč, skočil pokonci in pohitel k Jezusu. Jezus ga je vprašal: »Kaj hočeš, da ti storim?« Slep mu je dejal: »Rabuni, da bi spregledal!« Jezus mu je rekel: »Pojdi, tvoja vera te je rešila!« Takoj je spregledal in šel po poti za njim. (Mr 10,49–52)

Telefon: pisarna: 041 649 617 in 05 992 2239; Župnijska spletna stran: <http://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

DUHOVNE VZPODBUDE

ŽEGNANJSKA NEDELJA

Vsaka posvečena cerkev (župnijska in podružnična) kot svoj lastni slovesni praznik praznuje obletnico posvetitve, slovesni praznik naslova (zavetnika) in godove tistih svetnikov ali blaženih, katerih posmrtni ostanki so shranjeni ali pokopani v cerkvi. Praznično opravilo ob takem prazniku sta maša in molitveno bogoslužje. Posvečena cerkev obhaja pravo obletnico posvetitve na sam dan posvetitve oz. na nedeljo prej ali pozneje, če je to ena izmed navadnih nedelj. Obletnica posvetitve cerkve se sicer obhaja na najbližji dan, ki ni praznik ali slovesni praznik. Tiste cerkve, ki obletnice posvetitve (več) ne poznajo, obhajajo obletnico posvetitve v nedeljo pred praznikom vseh svetih, torej na žegnanjsko nedeljo. Ta dan smejo za obletnico posvetitve izbrati tudi druge posvečene cerkve (zlasti starejše). Priporoča se, da se krajevno občestvo za prvo ali drugo možnost obhajanja tega praznika odloči za stalno.

VSI SVETI IN SPOMIN VERNIH RAJNIH.

Narava okoli nas se v novembru pripravlja k počitku in nam za slovo poklanja svoje darove. Tako nas spominja, da je tudi naša človeška usoda romanje od pomladi do jeseni življenja, ko je treba pobrati snopje in sadove in jih shraniti v Božje žitnice. V ta čas pozne jeseni je zato Cerkev uvrstila dva pomenljiva praznika, ki nas odpirata za novo razsežnost bivanja – za onstranstvo. To sta praznik vseh svetnikov in spomin vernih rajnih.

V teh dneh se naše misli pogosto mudijo pri naših rajnih. Morda je gomila še sveža ali pa je ime na kamnu že zbledelo in je svet nanje že pozabil. A naše srce jih ne sme pozabiti. Saj jih tudi Bog ni pozabil. Vpisal jih je v knjigo življenja, v svoje ljubeče srce.

Včasih slišimo: nihče ni nenadomestljiv. Morda to velja na delovnem mestu ali še kje. Toda tam, kjer so se v desetletjih skupnega življenja med ljudmi tkale vezi, kjer smo imeli koga zares radi, tam tega človeka ne more nihče nadomestiti in zamenjati. Vsakdo je enkrat in nenadomestljiv. Kajti vsakdo, ki je prestopil prag večnosti, je vzel s seboj tudi košček našega srca, če ne kar celo. Za tiste, ki so izgubili ljubljenega človeka, se življenje že tu spreminja v življenje z rajnimi. Koliko ljudi je, ki vsak dan poromajo na pokopališče! Kako bi namreč mogli pozabiti tiste, ki smo jih imeli zares radi?

Kristjani živimo v neomajni gotovosti, da rajni živijo, čeprav so odšli od nas. Vez med njimi in nami ni nikakršen medij ali kanal, temveč Božje življenje, ki nam je skupno. »Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umrje,« nam sporoča Jezus v Janezovem evangeliju. Spet jih bomo našli, kajti ljubezen je močnejša od smrti. Drug drugemu smo toliko bližji, kolikor bolj vsi iščemo Božjo bližino.

Takšna vera je izziv za današnjo miselnost, ki strahopetno in brezčutno pozablja na mrtve in nas dobesedno trga od občestva z njimi. O rajnih in še posebej o smrti se neradi pogovarjamo. A v tem pozabljanju in izrinjanju je nekaj globoko nečloveškega. Pomeni namreč, da pozabljamo in izrinjamo iz zavesti preteklo trpljenje in s tem izničujemo njegovo vrednost.

Ne pozabljajmo rajnih! Živijo, ker so odšli domov k Stvarniku, ki je Bog živih. Upajmo zanje in tudi zase! Njihova smrt je bila rojstvo za večno življenje, ki je nam zemljanom še nedojemljivo. Niso umrli, ampak so bili kakor zrna posejani za prihodnjo žetev, za večno poletje, ki pride!

RAZPORED SV. MAŠ

29.10.2018 PONEDELJEK	KAPELA	8.00	PO NAMENU OD DRUGOD
30.10.2018 TOREK	KAPELA	17.30	† † ROZA IN BERNARD LIKAR, TOMAJ 14
31.10.2018 SREDA	UTOVLJE AVBER	14.00 15.00	BLAGOSLOV GROBOV in molitve za rajne ZA VSE POKOJNE NA AVBERSKEM POKOPALIŠČU, P.N. AVBER 14, po maši blagoslov grobov
01.11.2018 ČETRTEK VSI SVETI	KAZLJE BRITOF KRIŽ	8.30 10.30 15.00	†† MARIJA, ALOJZ ZIDAR, KAZLJE 50 (blagoslov grobov) †† MILENA IN ADI LESKOŠEK, TOMAJ 93 (blagoslov grobov) †† ŠONC IN PIRJEVEC, KRIŽ 227 (blagoslov grobov)
02.11.2018 PETEK VERNI RAJNI	KAPELA	8.00	PO NAMENU OD DRUGOD (hvalnice namesto v soboto)
03.11.2018 SOBOTA	GORJAN-SKO	11.00	ZA PADLE V 1. SVETOVNI VOJNI (mašujejo vsi dekanjski duhovniki Kraške dekanije)
04.11.2018 31 NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA	KAZLJE TOMAJ	8.30 10.00	†† ADELA KOMPARE in VIDA LIČEN, KAZLJE 21 ZA ŽUPLJANE

Če lahko veruješ, da je Bog, ki te ima rad, ne samo v življenju, še veliko bolj po smrti – potem ti smrt pomeni le tole: Kot otrok najdeš pot domov k Očetu, v deželo, kjer je vse dobro in kjer se življenje šele začneja v večnem »sedai«.

